

Του Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη

Είναι βέβαιο ότι όλοι εσείς που εισηγηθήκατε τη βιντεοσκόπηση των μαθημάτων και την απευθείας μετάδοσή τους, ή δεν έχετε μπει ποτέ μέσα σε σχολική αίθουσα ή έχετε ξεχάσει πώς είναι καθώς δεν θυμάστε πότε ήταν η τελευταία φορά που μπήκατε.

Ίσως να μεγαλώσατε με διαγωνισμούς καλλιστείων και σώου διαφόρων «ταλέντων» και νομίζετε πως το μάθημα είναι διαγωνισμός, οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί διαγωνιζόμενοι, εσείς οι κριτές και οι γονείς το κοινό.

Ίσως να σκέφτεστε ακόμη και να μετατρέψετε τα σχολεία σε στούντιο παραγωγής ριάλιτι για να τα κονομάτε καθώς για σας όλα είναι κονόμα, όλα είναι μπίζνες, όλα είναι έσοδα και έξοδα, όλα είναι μετρήσιμα και όλα είναι αξιολογήσιμα.

Όλα εκτός από εσάς.

Εσείς έχετε το προτέρημα να είστε ειδικοί, σαν αυτούς που τη μια μας λένε άλφα και την άλλη ωμέγα, τη μια μας λένε βάλτε μάσκα και την άλλη όχι, τη μια μας λένε πως τα παιδιά είναι διάβολοι και την άλλη αγγελούδια.

Χορτάσαμε από δαύτους, ειδικά την τελευταία δεκαετία. Με τη «βούλα» των ειδικών και τις ψήφους των «αδιάβαστων», περάσατε ένα σκασμό μνημόνια να φάνε και τα τρισέγγονά μας.

Που λέτε, δεν ξέρετε τι χάσατε που δεν μπήκατε ποτέ σε τάξη ή που την αρνηθήκατε για να γίνετε καρεκλοκένταυροι.

Είναι ζόρικη όντως, μα είναι και μοναδικής ομορφιάς.

Μπορεί να σε καταπιεί, αυτό το γνωρίζετε, μα μπορεί να σε στείλει και στα ουράνια, αυτό δεν το ζήσατε γι' αυτό και τη μισείτε.

Δε μιλήσατε ποτέ με τα μάτια σε μαθητή σας, ούτε και νιώσατε ποτέ την ευτυχία να σας ευχαριστήσει με τα μάτια κάποιος μαθητής σας.

Δεν εισπράξατε ποτέ μαθητικό χαμόγελο ως θετική αξιολόγηση που δεν συγκρίνεται με καμία αξιολόγηση κανενός αξιολογητή εσωτερικού ή εξωτερικού ή δεν ξέρω κι εγώ πώς αλλιώς θα τους βαφτίσετε.

Δεν μπήκατε ποτέ σε σχολική αίθουσα με τη λαχτάρα να δώσετε ό,τι καλύτερο έχετε στο μυαλό και την ψυχή σας γιατί την ψυχή σας την κοστολογήσατε και την ξεπουλήσατε ως μετρήσιμο προϊόν ενώ το μυαλό σας το κάψατε με τους δείκτες, τα ποσοστά, τα κόστη και τα οικονομικά οφέλη.

Τίποτα καλό δεν περίσσεψε ούτε σε μυαλό ούτε σε ψυχή.

Θέλετε να εγκαταστήσετε κάμερες, θαρρείτε πως θα το πετύχετε, για να μη στερηθεί τάχαμου, κανένα παιδί τη γνώση σε έκτακτες συνθήκες.

Ποιοι;

Εσείς που αφήνετε κάθε χρόνο χιλιάδες παιδιά χωρίς καθηγητές και δασκάλους για μήνες;

Εσείς που στοιβάξατε τους μαθητές σε τριαντάδες μέσα στις σχολικές αίθουσες;

Εσείς που έχετε να διορίσετε εκπαιδευτικούς εδώ και δέκα χρόνια;

Εσείς που κοροϊδεύετε χιλιάδες αναπληρωτές κάθε χρόνο απολύοντάς τους και προσλαμβάνοντάς τους για να αναπληρώσουν τον εαυτό τους;

Εσείς που ονειρεύεστε και νομοθετείτε παιδεία για λίγους και εκλεκτούς;

Εσείς που τόσα χρόνια συκοφαντούσατε γιατρούς, νοσοκόμους και δημόσιο σύστημα υγείας και όταν βρήκατε τα σκούρα παραδεχτήκατε αυτό που ήδη γνωρίζατε.

Φτάσατε σε τέτοια ξεφτίλα που ζητούσατε από τον κόσμο να χειροκροτήσουν αυτούς που μέχρι πρότινος λέγατε πως πρέπει να απολυθούν.

Οργή και λύπη έχω για σας.

Οργή γιατί ξεχειλίζει η υποκρισία σε κάθε τι που λέτε και κάνετε.

Λύπη γιατί δεν θα εισπράξετε ποτέ την αγάπη και την αποδοχή που εμείς εισπράτουμε από τους μαθητές.

Κάνετε όνειρα. Δεν πειράζει. Θα μείνουν όνειρα. Όχι επειδή φοβόμαστε αλλά επειδή για μας είναι θέμα αξιοπρέπειας και ευθιξίας.

Σε σχέσεις αγάπης όχι μόνο δεν χωράνε κάμερες αλλά είναι και επικίνδυνες. Οι ρουφιάνοι χρησιμεύουν για άλλες δουλειές.

Μην ψάχνετε με τις κάμερες στις σχολικές αίθουσες για να βρείτε τεμπέληδες και άθλιους.

Αν θέλετε τέτοιους, ψάξτε στο σινάφι σας ή ανοίξτε την τηλεόραση...